

Hej!

Jag älskar min lilla katt och det känns som han trivs här också. I början var han lite snurrig och både kissade och bajsade lite här och där. Men nu har han insett att det är mycket roligare att gå ut till lövhögarna.

Han har varit matglad från första början vilket har gjort att han redan har fått en lite kula på magen. Så nu tänker vi oss för när vi ger honom mat. Men mjölk är ju så himla gott tycker han. Så någon gång i veckan får han lite grann.

Han är så himla rolig och mysig. När man vaknar på morgonen börjar han direkt att prata med en och vad man än gör så ska han vara med. När sambon snickrar, när man går ut, när man städar och bäddar (kan vara svårt när han vill krypa under täcket). Man får även hjälp att plocka in matvarorna när man handlat. Att krypa in i kylskåpet och klättra i skafferiet är inget ovanligt. Men det bästa han vet är att vara med när jag lagar mat. Då passar han på att sitta på diskbänken och kolla så jag gör rätt. Men det är bara när sambon inte ser, för då vet han att han inte får vara där.

Han har även fått tre andra jättespännande grannkatter som han mer än gärna vill busa med och smyga på. Det är dock inte lika uppskattat av dom, så ibland åker han på en känga. Annars skulle man kunna tro att en bondkatt för övrigt skulle älska att vara ute, men bara om det är fint väder och inte mer än någon kvart åt gången, om Östen själv får välja.

I det stora hela så känns det som han trivs här. Han äter bra, pälsen är fin och han kommer när man ropar in honom till huset. Jag är i alla fall jättenöjd. Bättre katt kunde jag inte önskat mig.

Med vänliga hälsningar
Emma